

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Ing. P. R.**
zastoupený Mgr. Pavlem Bobkem, advokátem
Muchova 9/223, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy, IČ 00018562**
Slezská 100/7, 120 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. března 2020, č. j. SVS/2020/027277-G,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové dne 28. 5. 2020 domáhal zrušení rozhodnutí Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán II. stupně“) ze dne 13. 3. 2020, č. j. SVS/2020/027277-G, kterým bylo rozhodnutí Krajské veterinární správy pro Královéhradecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 1. 2020, č. j. SVS/2020/001908-H, o uložení pokuty za přestupek žalobce částečně změněno.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce předně brojil proti dle jeho názoru šikanoznímu jednání správního orgánu I. stupně. Tento nesprávně doručoval a porušil tak základní právo na spravedlivý proces, a to i s ohledem na to, že jednal na udání, nikoliv však v situaci, která nesnese odkladu. Správní orgán sám uvedl, že obeslal účastníka řízení a stanovil termín kontroly na datum předcházející možnosti, kdy si mohl legitimně oznámení v datové schránce vyzvednout. Termíny kontrol tedy nebyly až do 5. 8. 2019 žalobci nikdy řádně oznámeny. Vyrozumění žalobce o kontrole telefonicky den před jejím uskutečněním nebo přímo v den kontroly považuje žalobce za nezákonný postup. Žalobce je rovněž přesvědčen, že měl být při telefonickém hovoru s oprávněnou úřední osobou upozorněn na možnost odmítnout zahájení kontroly bez jeho osobní účasti. V takovém případě by se zahájením kontroly bez své účasti nesouhlasil. Došlo tak k porušení § 9 písm. e) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“). Kontrolní orgán si toto pochybení bezprostředně po telefonátu uvědomil a pokusil se jej zhojit v Protokole o kontrole, č. j. SVS/2019/100700-H, kde zdůraznil: „Výslovně neuvedl, že s provedením kontroly nesouhlasí.“ Žalobce nesouhlas nevyslovil, jelikož nebyl o této možnosti poučen.
3. Požadavkem na shromáždění ovcí a koz pak dle žalobce došlo k porušení § 9 písm. b) kontrolního řádu. Hodnocení kontrolního orgánu, že dne 5. 8. 2019 nebyla shromážděna zvířata (koně, kozy a ovce) zhojil sám odvolací orgán tím, že „koně“ vyňal z rozhodnutí, když zhodnotil, že výzva požadavek na shromáždění koní neobsahovala.
4. Pouze okrajově se žalovaný vypořádal s tvrzením správního orgánu I. stupně, že se na ranči nacházel zraněný kůň, když uvedl, že toto tvrzení je dostatečně doloženo a zdokumentováno fotografií koně. Řezné zranění zanechá vždy trvalou stopu, žalovaný však nijak nereagoval na návrh provést následnou kontrolu daného koně, resp. tento požadavek ignoroval se závěrem, že zranění bylo dostatečně zdokumentováno fotografií. Žalobce je přesvědčen, že v případě korektního a zákonného přístupu kontrolního orgánu by zpracování znaleckého posudku, který k žalobě dokládá, bylo nadbytečné. Z tohoto je patrné, že kůň nebyl v daném místě nikdy zraněn.
5. Žalobce dále sdělil, že nebylo ani není v jeho fyzických ani organizačních schopnostech seskupit stáda ovcí a koz bez pomoci dalších honáků v autoritativně stanoveném termínu. Proto nabídl správnímu orgánu alternativu v podobě jiného termínu, kdy bude schopen zajistit shromáždění zvířat. Takový postup je obvyklý při kontrolách České plemenářské inspekce.
6. Dle žalobce nebyla kontrola správně zahájena, ani správně neprobíhala. Proto je řízení stíženo neodstranitelnou vadou, nevyjímaje podjatost úředníků, když správním orgánem nebyly zajištěny relevantní podklady a nebyl zjištěn skutečný stav věci. Žalovaný tak svým jednáním porušil základní zásady činnosti správních orgánů, když nepostupoval v souladu s právem, nešetřil oprávněné zájmy žalobce a zásahy do práv žalobce byly prováděny nad rámec nezbytného rozsahu.
7. Žalovaný, respektive jeho zástupce, při výkonu své funkce se vůči žalobci měl chovat zdvořile a podle možností a vzhledem k okolnostem mu vyjít vstříc, poskytnout žalobci přiměřené poučení o jeho právech a umožnit mu uplatňovat jeho práva a oprávněné zájmy, jakož i měl postupovat tak, aby žalobci nevznikaly zbytečné náklady a co možná nejméně ho věcí zatěžovat. To, že zástupce žalovaného, respektive žalovaný, tímto

způsobem nepostupoval, bylo a je v rozporu s obecnými požadavky, které jsou na způsob výkonu činnosti žalovaného příslušnými právními předpisy kladeny.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. S ohledem na obdobnost námitek s těmi, které byly obsaženy v odvolání, odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí. Toto je zcela přezkoumatelné a obsahuje důvody, pro které byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.
9. Žalovaný dále odmítl námitky týkající se údajného šikanózního jednání a rovněž vyjádřil nesouhlas s tvrzením, že bylo chybně doručováno. Kontrola byla provedena na základě podnětu ze dne 4. 7. 2019. V souladu s § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) jsou správní orgány povinny přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Kontrola byla v souladu se zákonem zahájena předložením služebního průkazu. Následně byl žalobce informován o pokračování kontroly a vyzván k zajištění své účasti a shromáždění zvířat. I když správní orgán v první výzvě k zajištění účasti jmenovaného na kontrole stanovil termín kontroly na 23. 7. 2019, tj. před možným uplynutím 10denní lhůty pro náhradní doručení, nemá uvedená skutečnost na zákonnost rozhodnutí žádný vliv, neboť správní orgán zaslal žalobci výzvu novou, kterou žalobce převzal dne 24. 7. 2019. Správní orgán pak vyhověl žalobcem zaslané žádosti o přesunutí hodiny zahájení kontroly. Z uvedeného tedy nelze v žádném případě vyvozovat šikanózní jednání správního orgánu I. stupně směrem k žalobci, když je naopak zřejmé, že správní orgán informoval jmenovaného o pokračování kontroly s dostatečným předstihem (informaci o pokračování kontroly dne 5. 8. 2019, včetně požadavku na předvedení zvířat žalobce prokazatelně obdržel dne 24. 7. 2019) a rovněž vyhověl jeho požadavku na pozdější zahájení provádění kontrolních úkonů.
10. Žalovaný setrval na názoru, že při kontrole nedošlo k porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu, tedy povinnosti kontrolujícího umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly. Tato povinnost především znamená, že kontrolující není obecně oprávněn vykázat kontrolovanou osobu z místa kontroly, resp. bránit jí v přítomnosti na místě kontroly. K ničemu takovému ze strany kontrolujících nedošlo, když kontrola byla zahájena v souladu se zákonem a žalobce byl o ní řádně informován (§ 5 odst. 3 kontrolního řádu). Žalovaný trvá na tom, že z žádného ustanovení kontrolního řádu nevyplývá možnost kontrolované osoby odmítnout zahájení kontroly bez její osobní účasti (naopak kontrolní řád předpokládá jako možnost i zahájení kontroly bez přítomnosti kontrolované osoby, za účasti tzv. povinné osoby) a ani žalobcem namítané ustanovení § 9 písm. e) kontrolního řádu neznamená nutnost dotazování se kontrolované osoby na zájem o účast při každém jednotlivém kontrolním úkonu.
11. Dále je žalovaný přesvědčen, že požadavkem na shromáždění ovcí a koz nedošlo k porušení ustanovení § 9 písm. b) kontrolního řádu. Žalobce měl dostatečný prostor, minimálně od 24. 7. 2019, aby zajistil shromáždění zvířat. Dle žalovaného nejde o nestandardní požadavek, neboť k posouzení chovu hospodářských zvířat a posouzení zdravotního a výživného stavu zvířat byl vznesený požadavek nezbytný, přičemž s ohledem na předmět státního veterinárního dozoru je takové komplexní prověření chovu naprosto legitimní a žádoucí. Není v silách úředních veterinárních lékařů, aby zkontrolovali zdravotní stav a identifikaci tolika zvířat ve volném ustájení. Žalovaný také

připomíná, že postup jiných orgánů státní správy (žalobce odkazuje na postupy České plemenářské inspekce) není pro orgány veterinárního dozoru nijak závazný a určující. Správní orgán I. stupně postupoval při kontrole v souladu se zákonem, přičemž žalobce nevytvořil podmínky pro výkon kontroly a neposkytl kontrolnímu orgánu potřebnou součinnost, čímž nesplnil právní povinnost dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu.

12. K námitce týkající se řezného zranění koně a předkládanému znaleckému posudku žalovaný konstatoval, že tento žalobní bod je zcela irelevantní, neboť řezná rána nebyl předmětem posouzení v daném řízení, jelikož to bylo vedeno pro neposkytnutí součinnosti žalobce při kontrole. Provedení znaleckého posudku jako důkazu je tak nadbytečné.
13. K závěrečné žalobní námitce, že zástupce žalovaného měl při výkonu funkce vystupovat vůči žalobci zdvořile, vyjít mu vstříc, poskytnout mu přiměřené poučení, umožnit mu uplatňovat práva a oprávněné zájmy, jakož i co nejméně jej věcí zatěžovat, žalovaný konstatoval, že z obsahu spisového materiálu a jednotlivých podkladů vyplývá, že kontrola byla zahájena v souladu se zákonem, žalobce byl poučen o svých právech a povinnostech, jak v průběhu kontrolního, tak následného správního řízení. Poučení o možnosti podat námitky proti kontrolním zjištěním, o povinnosti poskytnout součinnost při kontrole, o právech a povinnostech dle správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a bylo mu umožněno je uplatnit.

IV. Replika žalobce

14. Žalobce konstatoval, že v prvním odstavci vyjádření žalovaného je uvedeno, že: „spáchané protiprávní jednání (neposkytnutí součinnosti dle kontrolního řádu) bylo žalobci prokázáno.“ Ve třetím odstavci je však konstatováno, že žalovaný: „setrvává na svém závěru vysloveném v napadeném rozhodnutí, a sice že námitkám žalobce, že zajistit shromáždění zvířat nebyl z časových a organizačních důvodů schopen, a při kontrole dne 5. 8. 2019 se chtěl dohodnout na „reálném termínu soustředění ovcí a koz“, neuvěřil.“ Právní definice pojmu prokázáno a neuvěřil je bezesporu diametrálně odlišná a to i z hlediska právních následků jednání prokazaného a jednání neuvěřitelného.
15. Žalovaný ve svém vyjádření rovněž uvedl, že: „odmítá námitky stran údajného šikanózního jednání a rovněž nesouhlasí s tím, že by jmenovanému chybně doručoval a porušoval tak jeho právo na spravedlivý proces“ a zároveň dále uvádí: „I když správní orgán v první výzvě k zajištění účasti jmenovaného na kontrole stanovil termín kontroly na 23. 7. 2019, tj. před možným uplynutím 10denní lhůty pro náhradní doručení,...“ Žalovaný dále vyjádřil, že: „trvá na tom, že z žádného ustanovení kontrolního řádu nevyplývá možnost kontrolované osoby odmítnout zahájení kontroly bez jeho osobní účasti“, přičemž toto tvrzení žalovaného je v příkrém rozporu s obsahem „Protokolu o kontrole“, kde je mimo jiné uvedeno: „Výslovně neuvedl, že s provedením kontroly nesouhlasí“. Obsahem spisu je velmi podrobný popis způsobu „zahájení“ kontroly ze strany žalovaného. Žalobce je tedy přesvědčen, že soud dokáže z těchto podkladů objektivně posoudit, zda k porušení kontrolního řádu došlo, či nedošlo.
16. Žalobce se však ztotožnil s názorem žalovaného, že požadavek na shromáždění chovaných ovcí a koz je legitimním požadavkem kontrolního orgánu. Zapravdu dává žalovanému i v názoru na nezávažnost postupu České plemenářské inspekce pro výkon

veterinárního dozoru. Žalobce chtěl pouze upozornit na možnost korektního a nezaujatého postupu.

17. Závěrem žalobce vyjádřil své přesvědčení, že údajné řezné zranění koně a postup žalovaného při zjištění této skutečnosti a především způsob řešení námítky je nejzásadnějším důkazem podjatosti žalovaného. Dle žalobce bylo vykonstruované řezné zranění koně ze strany žalovaného pouze účelovou přípravou na předem zamýšlený postih za porušení zákona o veterinární péči.

V. Jednání soudu

18. Zástupce žalobce plně odkázal na žalobu a následnou repliku.
19. Pověřená pracovnice žalovaného v celém rozsahu odkázala na stanovisko obsažené ve vyjádření k žalobě.
20. Žalobce úvodem účastnického výslechu sdělil, že zahájení kontroly mu bylo oznámeno vložím do datové schránky, přičemž ale nebyla zachována lhůta pro fikci doručení. Telefonický rozhovor se uskutečnil až v den kontroly, kdy již byl žalobce vytížen jiným programem. Dále se žalobce vyjádřil k jednotlivým bodům podnětu, na jehož základě bylo kontrolní řízení zahájeno. Žalobce rovněž poukázal na postup České plemenářské inspekce, s jejímiž pracovníky se na datu kontroly dohodl. Žalobce uzavřel, že jednání kontrolního orgánu bylo nepřiměřené. K dotazu soudu, zda žalobce jednal se správním orgánem I. stupně o nutnosti sehnat spolupracovníky ke shromáždění zvířat, žalobce konstatoval, že správní orgán I. stupně požádal o posunutí začátku kontroly dne 5. 8. 2019 na 10:00 a zároveň spolu s žádostí správní orgán informoval, že z organizačních a časových důvodů nebude schopen zajistit soustředění zvířat. Správní orgán dle žalobce kontrolu po 5 minutách pro nesplnění uložené povinnosti ukončil.
21. Soud k návrhu zástupce žalobce provedl jako důkaz znalecký posudek z oboru veterinárního lékařství vyhotovený MVDr. P. F., a to ve věci klisny Kelly a její případné řezné rány na levém boku. Ze závěru zmíněného znaleckého posudku je patrné, že klisna Kelly nebyla nikdy v daném místě zraněna tržnou ranou.
22. Zástupce žalobce v konečném návrhu zdůraznil dle jeho názoru nesprávný postup správních orgánů. Napadené rozhodnutí navrhl zrušit.
23. Pověřená pracovnice žalovaného v konečném návrhu odkázala na vyjádření k žalobě a navrhla žalobu zamítnout. Dle jejího názoru ze správního spisu jednoznačně plyne, že požadavek na shromáždění zvířat byl vznesen zcela oprávněně a žalobci byl poskytnut dostatečný prostor k vyhovění. Spáchání přestupku bylo prokázáno.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
25. Z obsahu správního spisu plyne, že dne 11. 7. 2019 byla na základě podnětu zahájena kontrola podmínek chovu ovcí, koz a koní na hospodářství žalobce, kterému byla

kontrola telefonicky oznámena. Výzvou ze dne 12. 7. 2019, ze dne 22. 7. 2019 a upřesněním ze dne 2. 8. 2019 byl žalobce informován o pokračování kontroly na jeho hospodářství a byl požádán o shromáždění všech chovaných ovcí a koz v uzavřeném prostoru za účelem jejich identifikace, prohlídky a stanovení počtu chovaných zvířat. Během kontroly dne 5. 8. 2019 nebyla zvířata shromážděna. Proti protokolu o kontrole ze dne 22. 8. 2019 podal žalobce námitky. Tyto byly zamítnuty. Relevantními nebyly shledány ani námitky podjatosti úředních osob. Ze správního spisu je dále patrné, že správní orgán I. stupně dne 18. 10. 2019 rozhodl příkazem o uložení pokuty za přestupek dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Proti tomuto podal žalobce odpor. Dne 13. 1. 2020 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobci pro výše specifikovaný přestupek uložena pokuta ve výši 20 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit nesplněním povinností kontrolované osoby dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu tím, že na svém hospodářství dne 5. 8. 2019 na požádání úředního veterinárního lékaře neshromáždil zvířata (koně, ovce a kozy) ke kontrole, nespolupracoval a neumožnil dokončení kontroly. K odvolání žalobce žalovaný rozhodl tak, že ve výroku I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně se slovo „koně“ vypouští. Výrok II. byl změněn tak, že uložená pokuta byla snížena na 12 000 Kč. Ve zbytku žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

26. Po provedeném přezkumném řízení došel krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Úvodem zdejší soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatuje, že je sice povinností správních orgánů a soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit, tuto povinnost ale nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Podstatné je, aby se vypořádaly se všemi základními námitkami účastníka řízení. Správní orgán či soud mohou na určité námitky reagovat také implicitně tím, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentují vlastní ucelený argumentační systém. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten nebo onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Opačný přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání, případně u podání obsahujících zjevně absurdní námitky, k porušení zásady hospodárnosti řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 36/2013 – 30, bod 41).
28. Postup správních orgánů hodnotil krajský soud dle následujících zákonných ustanovení.
29. Dle § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu je kontrola „zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je a) předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly.“
30. Podle § 53 odst. 3 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veterinární zákon“) „Veterinární inspektoři jsou povinni prokazovat pověření ke kontrole podle kontrolního řádu služebním průkazem.“
31. K první žalobní námitce, směřující do doručování oznámení kontroly, krajský soud uvádí, že byť je pravdou, že doručování oznámení o kontrole do datové schránky žalobce

mělo co do zachování lhůty pro fikci doručení nedostatky, nedošlo ze strany správních orgánů k porušení právních předpisů. O první kontrole se žalobce dozvěděl telefonickým hovorem s pověřeným zaměstnancem správního orgánu I. stupně. Kontrola samotná pak byla zahájena v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu ve spojení s § 53 odst. 3 písm. a) veterinárního zákona předložením služebního průkazu. Krajský soud považuje za potřebné upozornit, že povinnost, za jejíž nesplnění byl žalobce pokutován, byla vymáhána až při v pořadí druhé kontrole. Té byl žalobce jednak osobně přítomen, jednak mu bylo oznámení o kontrole řádně doručeno. Ze správního spisu je patrné, že oznámení o pokračování kontroly a o povinnosti shromáždit stádo ovcí, koz a koní v uzavřeném prostoru bylo žalobci doručeno dne 24. 7. 2019, tedy 12 dní před druhou kontrolou. Tuto lhůtu pokládá krajský soud za zcela dostatečnou. Pakliže však žalobce tížily okolnosti popsané při jednání, bylo na jeho aktivitě, aby směřem ke správnímu orgánu I. stupně směřoval požadavek k přeložení kontroly na konkrétní datum, jehož dovršením bude schopen dostat požadavku na shromáždění stáda. Žalobce ve své reakci nicméně pouze požádal o přesunutí začátku kontroly z 9:00 na 10:00 a oznámil, že shromáždění stáda se mu nepovede uskutečnit. Správní orgán požadavek na posunutí začátku kontroly akceptoval. Na základě uvedeného tak krajský soud uzavírá, že uskutečnění kontroly i jejího pokračování bylo oznámeno v souladu s platnými předpisy, a že k porušení § 9 písm. b) kontrolního řádu nedošlo. Postupem České plemenářské inspekce není správní orgán I. stupně ani žalovaný nikterak vázán.

32. Souhlasit nelze ani s námitkou, že žalobce měl být oprávněnou úřední osobou poučen o možnosti odmítnout zahájení kontroly bez jeho osobní účasti. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že z žádného z ustanovení kontrolního řádu neplyne možnost odmítnout zahájení kontroly bez osobní účasti. Nedošlo tak ani k porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu.
33. Žalobním bodem směřujícím do nesprávně zjištěného zdravotního stavu klisny Kelly se krajský soud nezabýval. Podstatou skutkového stavu přestupku, za který byl žalobce pokutován, je nesplnění povinnosti kontrolované osoby, nikoliv nesprávná péče o chovaná zvířata. Krajský soud uznává, že prvotní závěry kontrolujících osob jsou poněkud nešťastné, nicméně samy o sobě nemohou být náznakem podjatosti úředních osob, jak se domnívá žalobce. Skutkový stav přestupku, za který byla sankce uložena, byl zjištěn dostatečně.
34. Krajskému soudu tedy nezbylo, než konstatovat, že žalobce nedostal požadavku správního orgánu, když na svém hospodářství na požádání úředního veterinárního lékaře neshromáždil chovaná zvířata ke kontrole, nespolečně pracoval a neumožnil dokončení kontroly. Popsaným jednáním se žalobce dopustil přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, a to tím, že nesplnil některé povinnosti kontrolované osoby vymezené v § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Správní orgán tedy postupoval v souladu se zákonem, když žalobci za toto pasivní jednání vyměřil pokutu. Nelze odhlédnout ani od toho, že pokuta byla uložena při samé spodní hranici zákonné sazby, když zákon v tomto případě uložení pokuty až několikanásobně vyšší (500 000 Kč).

VII. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. srpna 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu